

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«19» жовтня 2023 року

Слідчий 3 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України Шкіря Галина Андріївна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42022000000000380 від 17.03.2022, враховуючи наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 2, 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Павлову Данилу Васильовичу,
10.11.2003 року народження,
уродженцю м. Нижній Новгород,
Російської Федерації, проживаючому
за адресою: вул. Радіонова, буд. 165,
корп. 1, кв. 111, м. Нижній Новгород,
Російська Федерація, громадянину
Російської Федерації

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, тобто у здійсненні публічних закликів до вчинення умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також розповсюдженні матеріалів із закликами до вчинення таких дій, за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Павлов Д.В.:

Відповідно до ст.ст. 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим), Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська,

Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, АР Крим є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Статтею 73 Конституції України передбачено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Вбачається, що дії Російської Федерації (далі – РФ) на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Її результатом стала в 2014 році анексія АР Крим, окупація частини території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ «Про використання Збройних Сил РФ на території України» від 1 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення Президента РФ надано згоду Президенту РФ на використання Збройних Сил РФ на території України.

У березні – квітні 2014 року в місті Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 07 квітня 2014 року оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»).

У квітні 2014 року на території Донецької області створено терористичну організацію «Донецька народна республіка», у складі якої з метою здійснення терористичних актів створені незаконні озброєні підрозділи.

У березні – квітні 2014 року в місті Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 27 квітня 2014 року оголошено «Декларацію про суверенітет Луганської народної республіки» та 11 травня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Луганської народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»).

Вказані терористичні організації мають конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки, чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організації, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Верховною Радою АР Крим 6 березня 2014 року прийнято постанову «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від 7 березня 2014 року № 261/2014 дію цієї постанови було зупинено, а Рішенням Конституційного Суду України від 14 березня 2014 року № 2-рп/2014 її визнано неконституційною.

Постановою Верховної Ради АР Крим від 11 березня 2014 року прийнято «Декларацію», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - так званою Республікою Крим. Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дію цієї постанови було зупинено, а Рішенням Конституційного Суду України від 20 березня 2014 року № 3-рп/2014 її визнано неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891 - VII Верховну Раду АР Крим було розпущено.

Представники розпущеної Верховної Ради АР Крим 17 березня 2014 року прийняли постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим», а також постанову 1748-6/14 «Про правонаступництво Республіки Крим», за якою вищим органом влади «Республіки Крим» є «Державна рада Республіки Крим».

18 березня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» підписала «Договір» між РФ та «Республікою Крим» про прийняття до РФ «Республіки Крим» та утворення у складі РФ нових суб'єктів, який вже 19 березня того року рішенням Конституційного Суду РФ визнаний таким, що відповідає Конституції РФ, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів Держдума РФ, а 21 березня 2014 року - Рада Федерації Федеральних Зборів РФ. Отже, цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

Крім того, 21 березня 2014 року прийнятий Закон РФ № 6-ФКЗ, яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та створені у складі РФ нові суб'єкти. «Республіка Крим» вважається прийнятою до РФ з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону РФ № 6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» прийняла «Конституцію Республіки Крим» як суб'єкта РФ.

Надалі, продовжуючи підривну діяльність проти України, РФ створила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади РФ, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування з метою становлення та зміцнення окупаційної влади РФ та недопущення контролю України над цією територією.

Факти розв'язання та ведення РФ агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі шляхом вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України, захоплення державних установ, організацій та військових частин з 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації РФ та іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі

студентам Московського державного інституту міжнародних відносин Міністерства закордонних справ РФ.

Надалі, 22 лютого 2022 року, Президент РФ, реалізуючи протиправний план, направив до Ради Федеральних Зборів РФ звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено, та 24 лютого 2022 року о 05 годині оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

Збройні Сили РФ, які діяли за наказом керівництва РФ, здійснили пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах зброї та підрозділах Збройних Сил України, інших об'єктах на території України, а військові формування РФ вторглися на територію суверенної держави Україна.

Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року, дія якого неодноразово продовжувалась.

У точно невстановленим досудовим розслідуванням час, але не пізніше 09.03.2022, перебуваючи у місті Москва РФ, у невстановлених осіб з числа співробітників та студентів Московського державного інституту міжнародних відносин Міністерства закордонних справ РФ виник та сформувався стійкий умисел, спрямований на здійснення публічних закликів, до вчинення умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України та розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій.

З метою реалізації злочинного умислу, невстановлені особи з числа співробітників Московського державного інституту міжнародних відносин Міністерства закордонних справ РФ залучили до вказаної протиправної діяльності студентів Факультету управління та політики вказаного навчального закладу, серед яких громадяни РФ Макаров М.А., Коган А.В., Павлов Д.В.

Відповідно до розробленого злочинного плану Макаров М.А., Коган А.В., Павлов Д.В., діючи за попередньою змовою групою осіб між собою та іншими невстановленими особами з числа співробітників Московського державного інституту міжнародних відносин Міністерства закордонних справ РФ, перебуваючи у м. Москва РФ серед значного кола осіб, не пізніше 09.03.2022, здійснили публічні заклики до вчинення умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України та взяли участь у створенні відеоматеріалів із закликами до вчинення таких дій для їх подальшого розповсюдження серед необмеженого кола осіб.

Діючи зі спільною злочинною метою, громадяни РФ Макаров М.А., Коган А.В., Павлов Д.В., перебуваючи у м. Москва РФ, не пізніше 09.03.2022, діючи по черзі один за одним, виступаючи публічно, проголосили промову в раніше визначених між собою частинах, які є фрагментами єдиного смислового і тематично цілісного завершеного твору, при цьому кожна з частин промови є компонентом цілого мовленнєвого повідомлення та реалізовує єдину для всіх учасників відеозвернення мету, яка полягає у здійсненні публічних закликів до дій, спрямованих на зміну меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, Макаров М.А., перебуваючи у м. Москва РФ, не пізніше 09.03.2022,

виконуючи відведену йому злочину роль, з метою здійснення публічних закликів до дій, спрямованих на зміну меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, діючи за попередньою змовою групою осіб із Коганом А.В., Павловим Д.В. та невстановленими особами з числа співробітників Московського державного інституту міжнародних відносин Міністерства закордонних справ РФ, публічно оголосив свою частину промови, що культивує ідею духовної і культурної єдності українського та російського народів.

В продовження промови Макарова М.А. та на виконання відведеної йому злочинної ролі Коган А.В., перебуваючи у м. Москва РФ, не пізніше 09.03.2022, з метою здійснення публічних закликів до дій, спрямованих на зміну меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, діючи за попередньою змовою групою осіб із Макаровим М.А., Павловим Д.В. та невстановленими особами з числа співробітників Московського державного інституту міжнародних відносин Міністерства закордонних справ РФ, публічно оголосив свою частину промови, в якій зображує повномасштабне вторгнення РФ на територію України у виключно позитивному світлі та як таке, що покликане завершити війну, розпочату у 2014 році, а не спрямоване на ведення збройної агресії проти України. Коган А.В. співвідносить прагнення українців до самоідентифікації себе як окремої від російської нації, як прояв нацизму і в такий спосіб спонукає замислитися над необхідністю припинення збройного спротиву російській агресії, розпочатій ще у 2014 році, характеризуючи саме Україну як країну-агресора, яка розпочала війну з фізичного знищення жителів Донбасу, що проживають на окупованій частині України в так званих «ДНР» та «ЛНР» і вважають себе росіянами.

В подальшому, узагальнюючи висловлювання Макарова М.А. та Когана А.В., виконуючи відведену йому злочинну роль, Павлов Д.В., з метою здійснення публічних закликів до дій, спрямованих на зміну меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій, діючи за попередньою змовою групою осіб із Макаровим М.А., Коганом А.В. та невстановленими особами з числа співробітників Московського державного інституту міжнародних відносин Міністерства закордонних справ РФ, публічно оголосив свою частину промови, в якій посилається на промову президента РФ – Путіна В.В., в якій стверджується про необхідність проведення так званої «денацифікації» та «демилітаризації» України та визнання українською владою законності приєднання АР Крим до РФ, у такий спосіб, свідомо, діючи умисно, адресує Президенту України пряме спонукання до вчинення дій, які полягатимуть у припиненні спротиву збройній агресії РФ та вирішенні суперечностей між РФ та Україною, шляхом територіальних та політичних поступок.

На завершення реалізації спільного злочинного умислу, створене у вказаний спосіб відеозвернення із публічними закликами до вчинення умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, не пізніше 09.03.2022 було розповсюджено невстановленими особами з числа співробітників Московського державного

інституту міжнародних відносин Міністерства закордонних справ РФ, які діяли за попередньою змовою групою осіб із громадянами РФ Макаровим М.А., Коганом А.В., Павловим Д.В., серед невизначеного, але значного кола осіб у мережі Інтернет, шляхом його розміщення у відеохостингу YouTube на офіційному YouTube каналі «School of Governance and Politics», за посиланням: https://www.youtube.com/watch?v=pT5i5GHOX_g, яке станом на 18.03.2022 переглянуло 87553 користувачів.

Так, громадяни РФ Макаров М.А., Коган А.В., Павлов Д.В., перебуваючи у м. Москва РФ, не пізніше 09.03.2022, діючи за попередньою змовою між собою та невстановленими особами з числа співробітників Московського державного інституту міжнародних відносин Міністерства закордонних справ РФ, публічно закликали до вчинення умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та розповсюдили матеріали із закликами до вчинення таких дій.

Таким чином, Павлов Данило Васильович, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, тобто у здійсненні публічних закликів до вчинення умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також розповсюдженні матеріалів із закликами до вчинення таких дій, за попередньою змовою групою осіб.

**Слідчий 3 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України**

Галина ШКІРЯ

**«П О Г О Д Ж Е Н О»
Прокурор першого відділу
управління організації і процесуального
керівництва досудовим розслідування та підтримання
публічного обвинувачення у
кримінальних провадженнях органів безпеки
Департаменту нагляду за додержанням
законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора**

Олександр САФАРЯН

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після

першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайно повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави,

яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Про підозру мені повідомлено, зміст її зрозумілий, повідомлення про підозру вручено зрозумілою для мене мовою, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий 3 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України**

Галина ШКІРЯ